

माह कृत्यकल्पलतायां विष्णुः । सप्तवदरपत्राणि
सप्तार्कपत्राणि च शिरसि निधाय,—
“ॐ यद्यज्जन्मकृतं पापं मया सप्तसु जन्मसु ।
तन्मे रोकश्च शोकश्च माकरी हन्तु सप्तमी ॥”
इत्युच्चार्य स्नायादिति शेषः । रोकं क्षिद्रम् ।
तिथिज्ञत्वस्य पौर्णमास्यन्तमासाङ्गत्वात् माक-
रीपदं मकरार्कारञ्चान्नमासीयतिथिपरम् ।
तिथिज्ञत्वे च कृष्णादिं व्रते शुक्लादिमेव च ।
विवाहादौ च सौरादिं मासं ज्ञत्वे विनिर्दिशे-
दिति ब्रह्मपुराणात् मन्वन्तरादित्वेन तथा
युक्तत्वाच्च । यथा, मत्स्यपुराणम् ।
“यस्मान्मन्वन्तरादौ तु रथमापुर्दिवाकराः ।
माघमासस्य सप्तम्यां तस्मात् सा रथसप्तमी ॥”
अरुणोदयवेलायां तस्यां ज्ञानं महाफलम् ॥”
अतएव नारसिंहे रथास्नायामित्युक्तम् ॥ * ॥
अर्थदानपरिपाटी यथा,—
“अर्कपत्रैः सप्तवदेर्द्वौ चाक्षतसचन्दनैः ।
अष्टाङ्गविधिनाचार्यं दद्यादादित्युदये ।
अष्टाङ्गमर्थमापूयं भागोर्ध्वं निवेदयेत् ॥
अर्थमन्तसु ।
जननी सर्वभूतानां सप्तमी सप्तसप्तिके ।
सप्तयाह्निके देवि नमस्ते रविमण्डले ॥
प्रणाममन्तसु ।
सप्तसप्तिवह प्रीत सप्तलोकप्रदीपन ।
सप्तम्याश्च नमस्तुभ्यं नमोऽनन्ताय वेधसे ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥
तस्यां सूर्यसुहृदश्च रथयात्राफलं यथा,—
“माघमासस्य सप्तम्यां देवं शम्भुपुरं नराः ।
रथयात्रां प्रकुर्वन्ति सर्वदन्दविवर्जिताः ॥
गच्छन्ति तत्पदं शान्तं सूर्यमण्डलमेदकम् ।
एतत्ते कथितं देवि । साम्बशापसमुद्भवम् ।
पापप्रशमनाख्यानं महापातकनाशनम् ॥”
इति वराहपुराणम् ॥
माघ, इ स्मृतिः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) इ माङ्गुति नमथ्यपाठे-
नैवेद्यसिद्धिं ददन्नुपवन्ती वेदेभूचारणमेदार्थः ।
इति दुर्गादासः ॥
माचिकं, क्ली, (मचिकाभिः कृतम् । मचिका +
“संज्ञायाम् ॥” ४ । ३ । ११७ । इति ठक् ।)
मधु । इत्यमरः । २ । ६ । १०७ । नीलवर्ण-
मध्यममचिकाकृततैलवर्णमधु । अख्य गुणाः ।
चौद्राक्षधुतरत्वम् । रूचत्वम् । अष्टत्वम् ।
आसादिरोगे विशेषतः प्रशस्ततरत्वम् । इति
राजवल्लभः ॥ धातुविशेषः । धातुमाखी इति
हिन्दीभाषा । तद्विविधम् । स्वर्णमाचिकं
रौप्यमाचिकम् । तत्पर्यायः । माचिकम् २
पीतकम् ३ धातुमाचिकम् ४ तापिच्छम् ५
ताप्यकम् ६ ताप्यम् ७ आपीतम् ८ पीत-
माचिकम् ९ आवर्तम् १० मधुधातुः ११ चौद्र-
धातुः १२ माचिकधातुः १३ । इति राज-
निर्णयः ॥ कदम्बः १४ चक्रनाम १५ अज-
नामकम् १६ । इति हेमचन्द्रः । ४ । १२० ॥

अख्य गुणाः । मधुरत्वम् । तिक्तत्वम् । अन्न-
त्वम् । कफभ्रमहृत्तासम्प्लान्तिश्वासकासविधा-
पहत्वम् ।
“माचिकं द्विविधं प्रोक्तं हेमाङ्कं तारमाचिकम् ।
भिन्नवर्णविशेषत्वात्तदसवीर्यादिकं पृथक् ॥
तारपादादिके तारमाचिकश्च प्रशस्यते ।
देहे हेमाभक्तं शूलं रोगहृद्गणपुष्टिदम् ॥”
इति राजनिर्णयः ॥
अपि च ।
“लेखनो माचिको धातुः सुवर्णरजतयुतिः ।
जराजित् पाखुरोगघ्नः क्षयकुष्ठज्वरापहः ॥
मधुरोऽन्धः कटुः पाके किञ्चिदुष्णोऽन्धतोपमः ॥”
इति कश्चिद्राजवल्लभः ॥
(उपधातुविशेषः । यथा, सुखबोधे ।
“माचिकं तुल्यताभे च नीलाञ्जनशिलाकाः ।
रसकश्चेति विज्ञेया एते सप्तोपधातवः ॥”)
माचिककं, क्ली, (माचिकात् जातम् । जन +
ङ् ।) शिक्थकम् । इति राजनिर्णयः ॥
माचिकफलं, पुं, (माचिकवत् मधुरं फलमस्य ।)
मधुनालिकैरिकः । इति राजनिर्णयः ॥
माचिकाश्रयं, क्ली, (माचिकानामाश्रयः ।
अभिधानात् क्लीबत्वम् ।) शिक्थकम् । इति
राजनिर्णयः ॥
माचिकं, क्ली, (मचिकाभिः कृतमित्यङ् । निपा-
ताद्दीर्घत्वम् ।) मधु । इति राजनिर्णयः ॥
(धातुविशेषः । यथा, कथासरित्सागरे ।
७६ । ३ ।
“माचिकधातुमधुपारदलोहाचूर्ण-
पथ्याशिलाजतुविदङ्गष्टतानि योऽद्यात् ।
सैकानि विंशतिरहानि जरान्वितोऽपि
सोऽश्रीतिकोऽपि रमयत्यवलां युवेव ॥”)
माचिकशर्करा, स्त्री, (माचिककृता शर्करा
शाकपार्थिवदिवत् समासः ।) शिताखण्डः ।
इति राजनिर्णयः ॥
मागधः, पुं, (मागधस्य तद्वंशस्थापत्यम् । “हज-
मगधकलिङ्गसूरमसाद्व ॥” ४ । १ । १७० ।
इति । अण् ।) पाणिखनकः । इति महा-
भारतम् ॥ वंशक्रमेण महत्त्ववेदिराजायस्तुति-
कारी । तत्पर्यायः । मधुकः २ वन्द्री ३ स्तुति-
पाठकः ४ । इत्यमरभरतौ । २ । ८ । ६७ ।
तस्योत्पत्तिर्यथा,—
ततोऽस्य दक्षिणं हस्तं ममन्त्युक्ते तदा द्विजाः ।
मथ्यमाने च तत्राभूत् पृथुर्वैश्यः प्रतापवान् ॥
तस्य वै जातमाचस्य यज्ञो पैतामहे शुभे ।
सूतः सूर्यां समुत्पन्नः सौख्येऽहनि महामते ॥
तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे प्राप्नोऽथ मागधः ।
प्रोक्तौ तदा सुनिवरेत्तादुभौ सूतमागधौ ॥
सूयतामेष वृषतिः पृथुर्वैश्यः प्रतापवान् ॥”
सूयामिति सूतिरभिधूतिः अभिधूयते कच्छते
सोमोऽस्यामिति सूतिः सोमाभिधवभूमिस्त-
स्याम् । सौख्येऽहनि तस्मिन्नेव दिने । इति
विष्णुपुराणे १ अंशे ४१ अध्यायस्तुष्टीका च ॥

(यथा, महाभारते । १३ । ४८ । १२ ।
“वन्द्री तु जायते वैश्यान्मागधो वाक्य-
जीवनः ॥”)
वर्णसङ्करजातिविशेषः । (यथा, मानवे ।
१० । ११ ।
“क्षत्रियादिप्रकन्यायां सृतो भवति जातितः ।
वैश्यान्मागधवेदेहौ राजविप्राङ्गनासुतौ ॥”)
स तु क्षत्रियायां वैश्याज्जातः । भाट् इति
ख्यातः । मगधेषु भवो मागधः णः इत्यमर-
भरतौ । २ । १० । २ । जरासन्धराजः ।
तथा,—
“मागधो न च हन्तव्यो भूयः कर्ता वलीयमम् ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धः ॥
शुक्लजीरकः । मगधदेशोद्भवे चि । इति
मेदिनी । मे, ३४ ॥ (यथा, महाभारते ।
६ । ६ । ४६ ।
“अन्वाश्च बहवो राजन्नन्तिर्गिर्यास्तथैव च ।
बह्विर्गिर्याङ्गमलदा मागधा मालवाज्जाटाः ॥”)
मागधादेवी, स्त्री, राधिका । यथा,—
“तासान् मागधादेवी तप्तचामीकरप्रभा ।
वृन्दावनेश्वरी राधा नाम्ना धाल्यर्चकारिणात् ॥”
इति पाद्मे पातालखण्डे अध्यायश्लोकाद्वैद्यम् ॥
मागधी, स्त्री, (मागधे जाता । मगध + अण्,
डोष् ।) यूपिका । पिप्पली । इत्यमरमेदिनी-
करौ । घे, ३४ । २ । ४ । ६६ । (यथास्याः
पर्यायः ।
“पिप्पली च पलाशौष्ठी वेदेहौ मागधी-
कथा ।
कृष्णोपकुल्या मगधी कोलास्त्रात्तिक्त तण्डुला ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
जुटिः । गुजराटी एलाचि इति भाषा । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ शर्करा । इति जटाधरः ॥
भाषाविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा च
साहित्यदर्पणे । ६ । १६० ।
“अनोक्ता मागधी भाषा राजान्तःपुरचारि-
णाम् ॥”
(तद्देशभवे, चि । यथा, महाभारते । १ । ६५ । ४१ ।
“अनन्वा खलु मागधीसुपयेमे अमृता नाम
तस्यामस्य जज्ञे परीक्षित् ॥”)
माघः, पुं, श्रीदत्तकस्तुतिप्रशुपालवधमहाकाव्य-
कर्ता । इति तद्व्यग्रशेषपुष्पिका ॥ खनाम-
ख्यातमहाकाव्यम् । यथा,—
पुष्पेयु जातो नगरेषु काष्ठी
नारीषु रम्भा पुरुषेषु विष्णुः ।
नदीषु गङ्गा वृषतौ च रामः
काव्येषु माघः कविकालिदासः ॥”
इति प्राचीनाः ॥
वैशाखादिद्वादशमासान्तर्गतदशममासः ।
मघाद्युक्ता पौर्णमासी यत्र मासे सः ॥ तत्-
पर्यायः । तपाः २ । इत्यमरः । ४ । १ । ४ । १५ ॥
स च त्रिविधः । मकरखरखारख्यशुक्लप्रति-
पदादिदर्शान्तो सुखचान्द्रः १ । कृष्णप्रति-